

ת"פ 52978/11/10 - מדינת ישראל נגד קובי דדוש, עוזי לביא

בית משפט השלום בראשון לציון

05 פברואר 2014

ת"פ 52978-11-10 ת"פ 38543-11-10

53008-11-10

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד

1. קובי דדוש 2. עוזי לביא

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עומרית ביים

הנאשמים וב"כ עו"ד מורן סעדון ממשרד עו"ד רויטל סוויד

גזר דין

נגד שני הנאשמים הוגשו שני כתבי אישום נפרדים אשר למעשה מהווים עניין אחד. הואיל וכך, סופו של דבר שהדין בשני כתבי האישום אוחד ומשפטם של הנאשמים התקיים במאוחד.

העולה משני כתבי האישום הללו הוא שהנאשם 2 להלן - לביא, ניהל בשנים 2006 ו-2007 עסק המכונה "מועדון רויאל" בעיר נתניה (להלן - "המועדון"). במועדון התנהלו גם הימורים שבמשחקי קלפים. אחד - אייזק קוסובר (להלן - "המתלונן") צבר חוב בסך 40,000 ש"ח שאותו חב למועדון. חוב זה מקורו בהפסדים שצבר במשחקי קלפים. סמוך לחודש אוגוסט 2007 עזב המתלונן את הארץ ועבר להתגורר בארצות הברית. המתלונן חזר ארצה בחודש יולי 2010.

ביום 11.11.10 סמוך לשעה שתיים עשרה בצהריים, פגש לביא, באקראי, את המתלונן סמוך למועדון. לביא ביקש לברר עם המתלונן מדוע אינו מחזיר את החוב, ולאחר מכן, נכנסו השניים ועוד אדם נוסף (להלן - "האדם הנוסף") למועדון. מיד עם כניסתם דחף לביא את המתלונן בפלג גופו העליון, על מנת לגרום לו לשלם את החוב. בנסיבות אלה דרש לביא מהמתלונן להוציא את אשר בכיסו ומשעשה זאת המתלונן, נטל לביא כרטיס אשראי שהיה בכיס המתלונן. אחר כך, גנש לביא למכשיר כספומט של סניף בנק הפועלים ונטל באמצעות כרטיס האשראי והקוד, אותו קיבל מהמתלונן, סך של 2,600 ש"ח. אותה עת, נותר המתלונן במועדון בחברתו של האדם הנוסף. לאחר שלביא הוציא סכום זה מהכספומט חזר למועדון והודיע למתלונן כי הוציא מחשבונו הסכום. כמו כן, נטל ממנו סכום המזומנים שהיו בכיס המתלונן סך של 700 ש"ח. לאחר אירועים אלה, הגיע למועדון נאשם 1 (להלן - "דדוש") אשר דחף את המתלונן בראשו ופלג גופו העליון בעוד לביא מאיים על המתלונן ואומר לו: "אני יודע איפה האמא שלך גרה, אני יודע שהיא הדבר הכי חשוב לך בחיים, תדע לך שאם אני לא מקבל את הכסף אני הולך להכניס לה רימון בתחת...תלך לאמא שלך תגידי לה שתעביר לנו את הדירה בטאבו" כל זאת במטרה לגרום למתלונן לשלם את החוב.

אחר הדברים האלה התקשר דדוש למתלונן ושאל אותו: "עם מי דיברת?" כשסיפר לו המתלונן עם מי דיבר אמר לו דדוש שלא ידבר עם אף אחד אחר.

בדין שהתקיים לפני ביום 20.7.11 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדרי טיעון באשר לכל אחד מהנאשם בנפרד בכל תיק המיוחס לו. עולה מן המקובץ כי על פי הסדרי הטיעון, הנאשמים יודו בעובדות כתי האישום המתוקנים המתייחסים לכל אחד ואחד מהם וירשעו. הנאשמים יופנו לשירות המבחן לקבלת תסקיר. התביעה הצהירה כי אינה מחויבת לתסקירי שירות המבחן, וכי עמדת התביעה לעונש היא למאסר בפועל ועונשים נלווים.

לאחר שהורשעו הנאשמים על פי עובדות כתי האישום המתוקנים, אשר פורטו לעיל, בעבירה של דרישת נכס באימונים ובכוח, ובאשר ללביא גם בעבירה של גניבה, הופנו לשירות המבחן. הדין בעניינם של הנאשמים נדחה מעת לעת. ראוי לציין כי במהלך הזמן התקבלו גם חוות דעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס (להלן - "הממונה") אשר קבע כי השניים ראויים לבצע עונש מאסר בעבודות שירות. בדין שהתקיים לפני ביום 11.12.13 טענו הצדדים לעונש.

באת כוח התביעה חזרה על עמדתה העונשית כפי שהצהירה בדין בו הוצג הסדר הטיעון, דהיינו: מאסר בפועל. התובעת לא התעלמה מכך שלשני הנאשמים אין עבר פלילי וכי תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם היו חיוביים. עמדת התביעה לעונש מאסר בפועל נסמכת על חומרת העבירה דהיינו העבירה של דרישת נכס באימונים ובכוח ולביא גם עבירה של גניבה.

באי כוח הנאשמים טענו באריכות רבה לעונש. באת כוחו של לביא, הסבה תשומת הלב לאמור בתסקיר שירות. במאמר מוסגר יצוין כי אכן, תסקירי שירות המבחן המתייחסים לשני הנאשמים חיוביים הם ביותר. כמו כן, הסבה תשומת הלב, למצבו הבריאותי של לביא. מסתבר כי לביא חלה במחלה שפגעה בלבלב עד כי נזקק לניתוח שבו נכרת חלק ממנו. עוד הפנתה באת כוחו של לביא למסמכים הרפואיים, לפיהם, התעורר חשד כי הנאשם לקה במחלה ממארת. עוד עולה כי בעת קיומם של הדיונים לפני, נפגע לביא בקרסול ועקב רגלו, בתאונת עבודה ומצוי כיום בהליכי שיקום. באת כוחו של לביא הפנתה לנסיבות המקרה לפיהן אין מדובר בנסיבות המצויות ברף חומרה גבוה. בעניין זה הפנתה להחלטת כב" השובטת זמיר אשר עיינה בראיות שבתיק זה במסגרת הליך הבקשה למעצר עד תום הליכים שהגישה התביעה. לדבריה מדובר למעשה באדם נורמטיבי אשר שירת שירות מלא בצה"ל בן למשפחה נורמטיבית. לדברי בא כוחו של דדוש יש להקל עמו. מדובר בבחור צעיר נורמטיבי הבא ממשפחה נורמטיבית אשר חלקו באירוע מינורי ביותר כל שעשה הוא לדחוף את המתלונן בראשו ובפלג גופו העליון בעוד לביא מאיים עליו. לפי דברי בא כוחו של דדוש עומד הוא להינשא בקרוב, להקים משפחה ולהתחיל בחייו מנקודת התחלה חדשה.

בבואי לגזור הדין, בחנתי מהות מעשי הנאשמים. מדובר במעשי אלימות שיש לסלוד מהם ולגנותם. אכן, המתלונן חב סכום כסף נכבד למועדון אותו ניהל לביא - מקורו של החוב הוא בהימורים. לא באתי לקבוע מסמרות ולהכביר מילים באשר לשאלה, האם בית משפט יגן על מהמר הוא המתלונן החב חוב כספי שמקורו בעבירה או שמא יסייע למי אשר מארגן הימורים - לגבות כספו. גם אם מקור הכספים אותם חייב המתלונן הוא בהימורים, שיש לגנותם, עדיין אין הדבר נותן חופש לנקוט אלימות כלפיו. מדובר במעשה בריגות של הטלת אימה ופחד על ידי שני הנאשמים.

כשאני שוקל כל השיקולים הצריכים לעניין אני סבור כי בלי להתעלם ממהות העבירה העיקרית דהיינו דרישת נכס באימונים ובכוח הרי שבמקרה זה, העונש הראוי לנאשמים הוא מאסר שירוצה בעבודות שירות בצירוף עונשים נלווים. עיקר מרכז הכובד למסקנתנו זו היא התרשמותי שמדובר במעידה של שני נאשמים, נורמטיביים בדרך כלל, ובמיוחד כאלה הבאים מתאים משפחתיים נורמטיביים. מטבע הדברים לא אצטט את האמור בתסקירי השניים אך אני סבור שיש ממש בהתרשמותי שירות המבחן ובמסקנתנו כי העונש הראוי במקרה זה הוא מאסר שירוצה בעבודות שירות. אני סבור שבמקרה זה, אין להבחין בין שני הנאשמים באופן שיהיה באופן שיהיה הבדל בין העונש שיוטל עליהם. אני סבור כי באלימות שנקטו השניים כנגד המתלונן יש לגזור דינם למאסר בעבודות שירות, כאמור לעיל. לא התעלמתי כי חלקו של לביא באירוע גדול יותר מאשר זה של דדוש, אלא שבחלק העיקרי של האלימות נטל דדוש תפקיד שלדעתי יש בו כדי להחמיר עמו ולא לפטור אותו בעונש של מאסר על תנאי. בכונת מכוון דחיתי גזר הדין ליום 5.2.14 על מנת שהיא ספק ללביא לעבור שלב השיקום בפציעתו אשר יש בה כדי לשלול מאסר בעבודות שירות.

אלה העונשים שאני גוזר על הנאשמים:

6 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות כפי חוות הדעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס המתייחסות לכל נאשם ונאשם.

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור מי מהנאשמים עבירה שיש עמה אלימות כלפי גוף אדם מסוג פשע.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור מי מהנאשמים עבירה שיש עמה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם מסוג עוון.

על כל אחד מהנאשמים אני משית קנס בסך 2,000 ש"ח או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 1.4.14.

בנסיבות המקרה לא מצאתי לחייב בפיצוי.

ככל שמי מהנאשמים או מי מטעמו הפקיד סכום כסף כערובה לשחרורו בגין תיק זה הרי הקנסות ישולמו מתוך ההפקדות. ככל שיהיו

יתרות כספיות הרי יועבר למי אשר הפקיד ההפקדות.

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

עמוד 2

ניתנה והודעה היום ה' אדר תשע"ד, 05/02/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהתאם לחוות הדעת של הממונה על עבודות שרות כפי המונח לפני. תחילת עבודות שרות לנאשם מס' 1 היא 16/2/2014 ובאשר לנאשם מס' 2 - 20/3/2014.

הואיל ואני נעתר לבקשת עיכוב ביצוע עונש המאסר בעבודות שרות מן הסתם לצורך שקילת ערעור, הריני קובע כי תחילת עבודות השרות יהיו ביום 20/3/2014.

ככל שלא תהיה החלטה אחרת, על הנאשמים להתייצב במועד הנ"ל, כל אחד כפי שנקבע בחוות הדעת הרלוונטית לו.

למען הסר ספק כל אחד מהנאשמים קיבל עותק לידי מחוות הדעת.

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לממונה על עבודות שרות.

ניתנה והודעה היום ה' אדר תשע"ד, 05/02/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה